

T-91/05. sz. ügy

Sinara Handel GmbH
kontra
az Európai Unió Tanácsa és
az Európai Közösségek Bizottsága

„Közbenső eljárási kérdések – Elfogadhatatlansági kifogás – Kártérítési kereset – Elmaradt haszon – Dömpingellenes vám visszatérítése iránti kérelem – Hatáskör hiánya”

Az Elsőfokú Bíróság végzése (harmadik tanács), 2007. február 5. . . . . II - 248

A végzés összefoglalása

- 1. Kártérítési kereset – Tárgy – A Közösséggel szemben az EK 288. cikk második bekezdése alapján előterjesztett kártérítés iránti kérelem – A Bíróság kizárólagos hatásköre – A kereset jogi természetének vizsgálata (EK 234. cikk, első bekezdés, b) pont, EK 235. cikk és EK 288. cikk, második bekezdés; 2913/92 tanácsi rendelet, 243–246. cikk)*

2. *Eljárás – Keresetlevél – Alaki követelmények*

(EK 288. cikk; a Bíróság alapokmánya, 19. cikk és 46. cikk, első bekezdés; az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 44. cikk, 1. §, c) pont)

1. Az EK 235. és az EK 288. cikk összefüggő rendelkezései kizárólagos hatáskört adnak a Bíróságnak a Közösségeknek betudható kárra vonatkozó kártérítési keresetek elbírálására, míg kizárólag a nemzeti bíróságok rendelkeznek hatáskörrel a nemzeti szerv által – valamely később érvénytelennek nyilvánított közösségi jogszabály alapján – jogalap nélkül beszedett összegek visszatérítése iránti kereset elbírálására.

Ezért a közösségi bíróságok, amelyekhez a fent említett rendelkezések alapján a kártérítés iránti kérelmet terjesztettek elő, nem mentesülhetnek azon kötelezettségük alól, hogy megvizsgálják az arra hivatkozva hozzájuk benyújtott kereset valódi természetét, hogy a kártérítéshez való jogot megalapozó kötelesegszegést közösségi intézmény követte el.

E vizsgálat annak megállapításához vezet, hogy – ahogyan a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92 rendelet 243–246. cikkének rendelkezései is megerősítik – az olyan kérelem, amelyet ugyan az elmaradt haszon megtérítése érdekében terjesztettek elő, de amely valamely vállalkozás által valamely állítólag jogellenes közösségi rendelet

alapján megfizetett dömpingellenes vámok visszatérítése iránti kérelemnek tekintendő, nem a közösségi bíróság, hanem a nemzeti bíróságok hatáskörébe tartozik, akik a közösségi jogszabály érvényességével kapcsolatos kétségük esetén az EK 234. cikk szerinti előzetes döntéshozatali eljárás igénybevételevel kötelesek a kérelem megalapozottságáról dönteni.

Az állítólagos kár ugyanis – még ha összege nem felel is meg pontosan a megfizetett vámok összegének, mivel a kérelmet előterjesztő vállalkozás a kár összegének megállapításakor figyelembe vette azon további adókat, amelyeket akkor kellett volna a nyeresége után megfizetnie, ha nem vetették volna ki vele szemben az említett vámokat – közvetlenül, szükségszerűen és kizárólag az említett dömpingellenes vámok megfizetéséből ered.

(vö. 47–53., 60., 79. pont)

2. A jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a kereset elfogadhatóságához szükséges, hogy maga a keresetlevél tartalmazza az alapjául szolgáló alapvető ténybeli és jogi elemeket, legalább összefoglaló jelleggel, de összefüggő és érthető módon. A valamely közösségi intézmény által okozott károk megtérítése iránti keresetlevélnek tartalmaznia kell azon elemeket, amelyek lehetővé teszik különösen a felperes által állítólag elszenvedett kár, illetve pontosabban ezen kár jellegének és terjedelmének meghatározását. Csak különleges körülmények között nem elengedhetetlen meghatározni a keresetlevélben a kár pontos terjedelmét, és számszerűsíteni a kért kártérítés összegét, amely esetben a felperesnek a keresetlevelében bizonyítania kell e körülmények fennállását, vagy legalábbis hivatkozni kell azokra.

Az a tény, hogy a közösségi bíróságok közbenső ítéletben megvizsgálhatják a Közösség felelősségét megalapozó elvet, későbbi határozathozatalra fenntartva a kártérítés pontos meghatározását, semmiképpen nem mentesítheti a felperest

az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának c) pontjában foglalt minimális alaki követelmények tiszteletben tartása alól. Ebből következik, hogy az Elsőfokú Bíróságtól ilyen közbenső ítélet meghozatalát kérő felperes ugyanúgy köteles előadni a Közösségnek felrótt magatartás, a kár jellege és természete, valamint a magatartás és a kár közötti okozati összefüggés meghatározásához szükséges elemeket, és meg kell jelölnie az azon követelménytől való eltérést igazoló okokat, miszerint a keresetlevélnek tartalmaznia kell a hivatkozott kár számszerűsített értékelését.

Semmiképpen nem az Elsőfokú Bíróság feladata, hogy a valamely vállalkozás által elszenvedett elmaradt haszon meghatározása érdekében elméleti és elvont módon döntsön a megfelelő számítási módszerről. Az érintett vállalkozás feladata, hogy annak különböző szempontjait megfelelően kifejtse.

(vö. 108–111., 119–121. pont)